

Het Boek Daniël - Nummer Veertien

Daniël Hoofdstuk Twee – Samenvatting en Conclusie Deel Één

Jeff Pippenger

2023-12-09

„In de Openbaring komen alle boeken van de Bijbel samen en vinden zij hun voltooiing. Hier is de aanvulling op het boek Daniël.” Handelingen van de Apostelen, 585.

De waarheid die door Johannes wordt aangeduid als „de Openbaring van Jezus Christus”, welke de Leeuw uit de stam van Juda sinds juli 2023 voor zijn volk heeft ontsloten, wordt tot volmaaktheid gebracht wanneer het boek Daniël wordt samengebracht met het boek Openbaring. Daniël hoofdstuk twee vertegenwoordigt de boodschap van de tweede engel in de context van de beproeving van het beeld van het beest in de laatste dagen. Het duidt een proces van beproeving aan en een specifieke periode van beproeving.

De periode en het proces van Daniël, hoofdstuk twee, voorgesteld door de zeventig jaren van Daniëls gevangenschap, waren een voorafbeelding van de beproevingsperiode van de protestanten in de Milleritische geschiedenis. De protestanten faalden in hun beproevingsproces en werden de dochters van Rome. Profetisch gezien stelt een dochter haar moeder voor; en Rome is een profetisch beest. Hun falen en de daaropvolgende overgang tot de dochters van Rome vormen een voorafbeelding van de beproeving van het beeld van het beest in onze huidige geschiedenis, want zij gingen over in een beeld van het beest. Ons huidige beproevingsproces wordt derhalve voorgesteld door Daniëls zeventig jaren van gevangenschap, en eveneens door de geschiedenis van de boodschap van de tweede engel gedurende de Milleritische beweging.

In de geschiedenis van de boodschap van de tweede engel, die begon op 11 september 2001, is er een specifieke periode en een beproevingsproces dat symbolisch wordt voorgesteld als Nebukadnezars droombeeld van beesten; want een koninkrijk in de Bijbelse profetie is eveneens een beest. Nebukadnezar en de Chaldeeuwse religieuze elite vertegenwoordigen hen die de beproeving niet doorstaan, en Daniël en de drie waardigen vertegenwoordigen hen die de beproeving doorstaan. Het mag anders schijnen, maar Nebukadnezars falen wordt bevestigd in Daniël hoofdstuk drie.

In het beproevingsproces, dat zowel in Daniël hoofdstuk één als twee wordt voorgesteld, zijn er specifieke profetische wegmerken die overeenstemmen met de waarheden die onlangs in het boek Openbaring zijn uiteengezet. In hoofdstuk één vertegenwoordigden „tien dagen” de beproevingsperiode die ertoe leidde dat Daniël een fraaier en voller voorkomen openbaarde doordat hij de hemelse spijze at, terwijl de andere klasse van eunuchen het beeld openbaarde van hen die het voedsel van de koning aten. Een koning is profetisch een koninkrijk, en profetisch is een koning of koninkrijk ook een beest. Degenen wier gelaatstrekken de uitwerking openbaarden van het eten van het voedsel van de koning, openbaarden het beeld van het beest.

In Daniël, hoofdstuk twee, bad Daniël om het verborgen „geheim” van Nebukadnezars droom van het beeld te begrijpen. Hij moest weten wat de droom was, en ook wat deze betekende. Hij vertegenwoordigt hen in de laatste dagen die ernaar streven de geheimen te begrijpen die verband houden met de ontzegeling van de Openbaring van Jezus Christus, want de ontzegeling van de Openbaring van Jezus Christus is het laatste profetische „geheim” dat wordt ontzegeld voordat de genadetijd sluit. Alle profeten, Daniël inbegrepen, wijzen op de laatste dagen. Daniëls streven om het „geheim” te begrijpen was een zaak van leven of dood, zoals ook de beproeving van het beeld van het beest dat voor Gods volk in de laatste dagen is.

“De Heer heeft mij duidelijk getoond dat het beeld van het beest gevormd zal worden vóórat de genadetijd wordt afgesloten; want het zal de grote beproeving voor het volk van God zijn, waardoor hun eeuwige bestemming zal worden beslist.” Manuscript Releases, deel 15, 15.

Het gebed van Daniël, terwijl hij trachtte het „geheim” te verstaan, vertegenwoordigt een specifieke wegmarkering in de geschiedenis van Gods volk in de laatste dagen. Het boek Daniël verschaft twee getuigen die de wegmarkering van „gebed” in de laatste dagen bevestigen. Die wegmarkering bevindt zich in de tijdsperiode die wordt voorgesteld door de tweede boodschap van elke hervormingslijn.

De profetische context van beide gebeden is de zeventigjarige gevangenschap, die als symbool de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig voorstelt. In Daniël twee, in het eerste vers, wordt de naam „Nebukadnezar” verdubbeld, waarbij de verdubbeling van een woord in de Schrift een symbool is van de boodschap van de tweede engel.

Er zijn verschillende verwijzingen in de geschriften van zuster White die Daniël hoofdstuk drie aanduiden als een symbool van de zondagwet. Daniël hoofdstuk één bezit elk kenmerk van de boodschap van de eerste engel, en ons wordt meegedeeld dat men geen derde boodschap (Daniël hoofdstuk drie) kan hebben zonder een eerste en tweede boodschap.

De beproeving van het beeld van het beest is door Ellen White omschreven als de beproeving die wij moeten doorstaan vóór de genadetijd sluit en vóór wij verzegeld worden. Toen de muziek in Daniël hoofdstuk drie klonk, sloot de genadetijd in symbolische zin, want hoofdstuk drie stelt de zondagwet voor. Nebukadnezars muziek stelt de melodie voor die de hoer van Tyrus dan begint te zingen voor de koningen der aarde aan het einde van de symbolische zeventig jaren waarin zij vergeten was.

En het zal geschieden te dien dage, dat Tyrus zeventig jaar vergeten zal worden, overeenkomstig de dagen van één koning; na verloop van zeventig jaar zal het Tyrus vergaan als een hoer. Neem een harp, ga de stad rond, gij vergeten hoer; maak liefelijke melodie, zing vele liederen, opdat men u gedenke. En het zal geschieden na verloop van zeventig jaar, dat de HEERE Tyrus zal bezoeken, en zij zal wederkeren tot haar hoerenloon, en zij zal hoererij bedrijven met al de koninkrijken der wereld op de aardbodem. Jesaja 23:15–17.

Zuster White duidt de boodschappen van de drie engelen aan als drie beproevingen.

“Velen die uitgingen om de Bruidegom te ontmoeten onder de boodschappen van de eerste en de tweede engel, verwierpen de derde, de laatste beproevende boodschap die aan de wereld gegeven moet worden, en een soortgelijk standpunt zal worden ingenomen wanneer de laatste oproep wordt gedaan.” Review and Herald, 31 oktober 1899.

Op grond van meerdere getuigen is Daniël, hoofdstuk twee, de boodschap van de tweede engel. De geschiedenis van de bekrachtiging van de eerste engel tot aan het oordeel, is de geschiedenis die wordt voorgesteld door de zeventig jaren van Daniëls gevangenschap. De situering van Daniëls gebed in hoofdstuk twee vindt plaats binnen die zeventig jaren, die een symbool zijn van de „zeven tijden”.

Het gebed van hoofdstuk negen begint met een rechtstreekse verwijzing naar de zeventig jaren. De profetische context van beide gebeden is identiek. Zij vertegenwoordigen verschillende aspecten van hetzelfde gebed, maar worden beide geplaatst in de identieke context van de „zeven tijden”, en beide stemmen overeen met de wegmarkering van „gebed” die zich bevindt in de geschiedenis van de honderdvierenveertigduizend van de laatste dagen.

Wanneer Daniël in hoofdstuk negen bidt, bevindt hij zich in een profetische „overgangperiode” van het koninkrijk Babel naar het koninkrijk van de Meden en de Perzen. Dat overgangspunt is tevens een wegmerk, en het stemt ook overeen met hetzelfde overgangspunt in de beweging van de derde engel, wanneer Gods volk in de straat sterft als „Laodiceeërs” en uit het graf tevoorschijn komt als „Filadelfiërs”. Het overgangspunt voor de beweging van de eerste engel stemt overeen met zowel Daniëls overgangspunt als met de beweging van de derde engel, en alle drie zijn rechtstreeks verbonden met de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig. De overgang van Filadelfia naar Laodicea in de Milleritische beweging vond plaats met de komst van „nieuw licht” over de „zeven tijden” in 1856, en de daaropvolgende algehele verwerping van de „zeven tijden” in 1863. Daniël in hoofdstuk negen, de beweging van de eerste engel in de tijd van het Millerisme, en de beweging van de derde engel in onze tijd hebben allen een overgangspunt dat met elkaar overeenstemt, en alle drie de overgangspunten zijn geplaatst binnen de context van de „zeven tijden”.

In de geschiedenis van het beproevingsproces vertegenwoordigt Daniël de boodschapper aan wie het licht wordt gegeven, dat hij eerst met zijn drie metgezellen deelt, en typeert hij aldus de profetische rol van „Elia”, die „de stem van een roepende in de woestijn” is.

Het „geheim” van Daniël hoofdstuk twee duidt aan dat het achtste koninkrijk van de bijbelse profetie „uit de zeven” koninkrijken is. Als de eerste voorstelling van de koninkrijken van de bijbelse profetie houdt het daarom verband met de laatste voorstelling van de koninkrijken van de bijbelse profetie, die in Openbaring hoofdstuk zeventien wordt gevonden. Het achtste koninkrijk, dat „uit de zeven” voorgaande koninkrijken is, heeft betrekking op het overgangspunt dat het moderne Babylon vestigt als de drievoudige vereniging van de draak, het beest en de valse profeet. Nebukadnezars droom van het beeld duidt uiteindelijk het achtste aardse koninkrijk van de profetische geschiedenis aan.

Een koninkrijk is in de bijbelse profetie een beest, zodat de waarheid die door Nebukadnezars droom van het beeld wordt voorgesteld, de eerste verwijzing is naar het laatste beest, zoals dit ook wordt aangeduid in Openbaring hoofdstuk zeventien. Daarom is Nebukadnezars droom uiteindelijk de droom van het beeld van het achtste en laatste beest. Het is de droom van „het beeld van het beest”.

Dat op zichzelf is de bevestiging van het belang van het onderkennen van het overgangspunt dat zich voordoet in de beweging van de derde engel, maar het „geheim” is ook de sleutel die veel van wat de voorgaande artikelen hebben aangewezen over de geschiedenis die volgde op 18 juli 2020, samenbrengt en bevestigt. In die artikelen is uiteengezet dat de vier bakens van elk van de heilige hervormingsbewegingen, die worden voorgesteld door Daniëls zeventig jaren van gevangenschap, altijd hetzelfde thema bezitten.

Die vier wegmarkeringen in de tijd van Christus werden geplaatst binnen de context van „dood en opstanding”. De eerste wegmarkering, die de bekrachtiging van de eerste boodschap vertegenwoordigde, was de doop van Christus, het symbool van dood en opstanding. De tweede wegmarkering, die de eerste teleurstelling in die geschiedenis vertegenwoordigt, was de dood en opstanding van Lazarus. De derde wegmarkering was de triomfantelijke intocht in Jeruzalem, die de Middernachtsroep vertegenwoordigde. Christus was op weg naar Zijn dood en opstanding, en Lazarus, de levende vertegenwoordiger van dood en opstanding, voerde de stoet aan. Lazarus bevestigt ook dat tijdens de verkondiging van de Middernachtsroep Gods volk wordt „verzegeld”.

„Dit bekronende wonder, de opwekking van Lazarus, moest Gods zegel zetten op Zijn werk en op Zijn aanspraak op goddelijkheid.” *The Desire of Ages*, 529.

Het vierde baken van het oordeel was het kruis, dat eveneens een dood en opstanding was. De periode van die vier bakens wordt voorgesteld door Daniëls zeventig jaren van gevangenschap.

In de Milleritische geschiedenis was het thema het „dag-voor-een-jaarbeginsel”, en 11 augustus 1840 was de bevestiging van dat beginsel. De eerste teleurstelling was het gevolg van een onjuiste toepassing van het dag-voor-een-jaarbeginsel. De Middernachtsroep was de vervolmaking van het dag-voor-een-jaarbeginsel in verband met de profetie van de drieëntwintighonderd jaar en de profetie van de tweeduizend vijfhonderdtwintig jaar, en vervolgens begon het Onderzoekend Oordeel toen die dag-voor-een-jaarprofetieën op 22 oktober 1844 werden vervuld. Het thema van alle vier de merktekens in de Milleritische geschiedenis was het „dag-voor-een-jaarbeginsel”. De periode van die vier merktekens wordt voorgesteld door Daniëls zeventig jaren van gevangenschap.

In de dagen van koning David was het thema „de ark van God”. Toen David met macht werd bekleed, besloot hij vervolgens de ark naar de stad van David te brengen.

En David ging voort, en werd groot, en de Heere, de God der heirscharen, was met hem. 2 Samuel 5:10.

De eerste teleurstelling was toen Uzza zondigde door de ark aan te raken. De derde wegmarkering was toen David begreep dat de Heere het huis van Obed-Edom, de Gethiet, had gezegend, waar de

ark bewaard was sinds Uzza's opstand. David ging vervolgens heen en haalde de ark op voor zijn triomfantelijke intocht in Jeruzalem (alleen om mee te maken dat zijn vrouw ongepaste toorn en „teleurstelling” toonde over Davids intocht). Elk van die vier wegmarkeringen wordt door de ark voorgesteld. De periode van die vier wegmarkeringen wordt voorgesteld door Daniëls zeventig jaren van gevangenschap.

Op 11 september 2001 werd de islam van de „derde Wee” losgelaten en vervolgens beteugeld. 18 juli 2020 was een mislukte voorspelling over de rol van de islam. De boodschap die de dode, dorre beenderen tot leven brengt, komt van „de vier winden”, die een symbool van de islam zijn en de boodschap van de Middernachtsroep vertegenwoordigen. De nationale ondergang die volgt op de nationale afval door de zondagswet in de Verenigde Staten wordt teweeggebracht door de islam van de „derde Wee”. De periode van die vier wegmerken wordt voorgesteld door Daniëls zeventig jaren van gevangenschap.

De beweging van de eerste engel vertegenwoordigt de beweging van de derde engel, en de boodschap van de Middernachtsroep in de Milleritische geschiedenis was een correctie van de mislukte voorspelling die de eerste teleurstelling teweegbracht.

„De teleurgestelden zagen uit de Schriften dat zij zich in de vertoef tijd bevonden en dat zij geduldig de vervulling van het gezicht moesten afwachten. Hetzelfde bewijs dat hen ertoe had gebracht in 1843 naar hun Heer uit te zien, bracht hen ertoe Hem in 1844 te verwachten.” *Early Writings*, 247.

Hetzelfde bewijs van een islamitische aanval op Nashville is het bewijs van een aanval op Nashville die zal plaatsvinden als reactie op de handhaving van de zondagsverering. De geschriften van de Geest der Profetie falen nooit. De voorspelling van een aanval op Nashville wordt uiteengezet in de geschriften van de Geest der Profetie. De voorspelling betreffende Nashville zal worden vervuld, maar de voorspelling van de aanval op Nashville zal gebaseerd zijn op een correctie van de eerder mislukte voorspelling, zoals dat het geval was in de Milleritische geschiedenis. Zij wordt vervuld bij het vierde wegmerk, het wegmerk dat het „oordeel” vertegenwoordigt.

Jezus illustreert het einde altijd aan de hand van het begin, en de eerste wegwijzer van 11 september 2001 was een aanval door de islam; daarom zal er bij het oordeel over de zondagswet een islamitische aanval op Nashville zijn. Het is heel goed mogelijk dat die ook andere doelwitten zal omvatten, maar de boodschap van de Middernachtsroep is de boodschap die een correctie vormt op de boodschap die de eerste teleurstelling teweegbracht. De eerste teleurstelling werd veroorzaakt door de zonde om het tijdelement op de voorspelling toe te passen, niet door de woorden van Ellen White.

Het is belangrijk te erkennen dat de vier merktekens die beginnen bij de „bekrachtiging” van de eerste boodschap (die in Daniël plaatsvindt aan het begin van de symbolische zeventig jaren), altijd door hetzelfde thema worden beheerst. Indien u 11 september 2001 hebt aanvaard als een vervulling van de profetie, hebt u profetisch „het verborgen boek” gegeten. Zeer weinigen hebben die waarheid daadwerkelijk gegeten, maar er waren enkelen die, zoals Daniël uitbeeldt, zich in hun

hart hadden voorgenomen zich niet te verontreinigen met het Babylonische voedsel. Toch zijn er mensen die belijden te geloven dat 11 september 2001 een vervulling van de profetie was, maar aanvoeren dat het niet de islam was, maar de familie Bush, of de globalisten, of de jezuïeten, of de CIA, of een combinatie van de gebruikelijke verdachten die door de moderne samenzweringstheoretici zo vaak worden opgevoerd. Als Alfa en Omega illustreert Jezus het einde door middel van het begin; indien wij ons vergissen over wat op 11 september 2001 profetisch werd voorgesteld, ondermijnen wij ons vermogen om het profetische Woord der „waarheid” recht te snijden.

De „bekrchtiging” van de eerste boodschap in de Milleritische geschiedenis was de islam van het tweede Wee, en die bekrchtiging was een voorafbeelding van de bekrchtiging op 11 september 2001, die teweeggebracht werd door de islam van het derde Wee.

De islam bij de eerste wegwijzer identificeert de islam bij de laatste wegwijzer. De laatste wegwijzer vertegenwoordigt het oordeel, en de Verenigde Staten worden geoordeeld bij de zondagswet. Het is de tweede boodschap van Ezechiël in hoofdstuk zevenendertig die de doden tot leven brengt, en die boodschap is de boodschap van de derde wegwijzer, namelijk de Middernachtsroep. Het is de verzegelingsboodschap, zoals voorafgebeeld door de triomfantelijke intocht van Christus, rijdend op een „ezel”, een symbool van de islam. De verzegelingsboodschap van de Middernachtsroep wordt door de islam gedragen.

Zegt de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin en op een veulen, het jong van een lastdier. Mattheüs 21:5.

Ezechiëls tweede profetie komt voort uit de „vier winden”, die tevens een symbool van de islam zijn. Het is volstrekt noodzakelijk over deze waarheid helderheid te hebben, want de boodschap die de Middernachtsroep is, is de boodschap die de islam van het derde Wee identificeert als de macht die bij de zondagswet oordeel over de Verenigde Staten brengt en de nationale ondergang teweegbrengt die op het decreet volgt.

De zeven bazuinen van Openbaring waren Gods oordelen over de handhaving van de zondagse eredienst door zowel het heidense Rome als het pauselijke Rome.

1. De eerste vier bazuinen werden over het heidense Rome gebracht nadat Constantijn in het jaar 321 de eerste zondagswet had afgedwongen.
2. De vijfde en zesde Bazuinen (die tevens de eerste en tweede Weeën van de islam zijn) waren Gods oordelen over het pauselijke Rome vanwege de pauselijke zondagswet die in het jaar 538 op het Concilie van Orléans werd uitgevaardigd.
3. De zevende Bazuin (die het derde Wee van de islam is) is het oordeel dat over de Verenigde Staten wordt gebracht wanneer zij in de nabije toekomst de zondagsaanbedding afdwingen.

De islam van de derde Wee vertegenwoordigt de eerste wegmarkering van 11 september 2001. De mislukte voorspelling van de aanval van de islam op Nashville op 18 juli 2020 vertegenwoordigt de eerste teleurstelling, de tweede wegmarkering. De boodschap van de „vier winden” van de islam, zoals voorgesteld in Ezechiëls tweede profetie in hoofdstuk zevenendertig,

vertegenwoordigt de Middernachtsroep, de derde wegmarkering, en vervolgens de vierde wegmarkering van de vervulling van de mislukte voorspelling van 18 juli 2020 bij de zondagswet. Dat zijn de vier profetische wegmarkeringen die voorkomen in de profetische geschiedenis van de honderdvierenveertigduizend, zoals voorgesteld door Daniëls zeventig jaren van gevangenschap.

De erkenning van de boodschap van de Middernachtsroep is een wezenlijk element van het „geheim” dat in type aan Daniël werd geopenbaard, toen hij bad om Nebukadnezars droom van het beeld te verstaan. Zijn gebed is een wegmarkering die zich bevindt aan het einde van de drieënhalve dagen van dood voor de twee getuigen van Openbaring elf. Daniëls gebed van Leviticus zesentwintig, zoals opgetekend in hoofdstuk negen, vond plaats in het eerste jaar van Darius. Dit plaatst zijn gebeden op overgangspunten.

Het overgangspunt in de geschiedenis van het Millerisme was 1856, toen de Milleritische beweging volgens James en Ellen White van Filadelfia naar Laodicea overging. In datzelfde jaar kwam er in Hiram Edsons artikelen in de Review and Herald „nieuw licht” over de „zeven tijden”, maar in 1863 („zeven tijden” later) werden de „zeven tijden” geheel verworpen. Daniël bad „het gebed” dat wordt aangeduid als „het geneesmiddel” voor de „verstrooiing” van de „zeven tijden” op het overgangspunt tussen het eerste en tweede koninkrijk van de Bijbelse profetie.

Drieënhalve is een symbool voor de twaalfhonderdzesentwintig jaar, die op hun beurt een symbool zijn van de „zeven tijden”. Op 18 juli 2020 openbaarde de Laodicese beweging van Future for America opstand tegen Gods gebod om nooit meer een profetische boodschap aan tijd op te hangen. De beweging werd vervolgens „gedood” en „verstrooid” in de straat van Openbaring elf, die door Ezechiëls vallei van dorre doodsbeenderen loopt. Aan het einde van die tijd van „verstrooiing”, die tevens de „vertoeftijd” is van de gelijkenis van de tien maagden, worden zij nu uit hun graven geroepen door „een roepende stem” vanuit de „woestijn” van de „drieënhalve” dagen.

Zoals de Millerieten uiteindelijk erkenden dat zij zich toen bevonden in de „vertoeftijd” van Mattheüs hoofdstuk vijfentwintig en Habakuk hoofdstuk twee, zo moeten ook de „twee dode getuigen” erkennen waar zij zijn, wanneer de „stem in de woestijn” roept. Zij moeten erkennen dat zij „verstrooid” zijn. Die erkenning is een oproep tot „gebed”, maar niet slechts tot gebed; het is een oproep tot Daniëls gebed van Leviticus zesentwintig. Zonder dat specifieke gebed is er geen opwekking. De opwekking markeert het overgangspunt van Laodicea naar Filadelfia en brengt het profetische verschijnsel voort van de achtste, die uit de zeven is, zoals bevestigd wordt door het beeld van Nebukadnezar in Daniël hoofdstuk twee.

Wanneer dat gebed van berouw en belijdenis volbracht is, luidt de belofte dat God dan Zijn verbond zou gedenken en Zijn verstrooide volk zou verzamelen. Ezechiëls eerste profetie bracht de beenderen bijeen, en vervolgens veranderde zijn profetie van de „vier winden” de pasgeboren „Filadelfiërs” in een machtig leger... een machtig leger dat, volgens Openbaring elf, daarna met een „wolk van engelen” „opgenomen werd in de hemel”. Zij zijn dan het „banier” van de Heer.

Het „geheim” van Daniël twee, zoals de Leeuw uit de stam van Juda het thans openbaart, bevestigt het verschijnsel van het „achtste dat uit de zeven is” ... en elk ander profetisch element van Daniël twee stemt overeen met de profetische opeenvolging van de twee getuigen van Openbaring elf. De

twee getuigen van Openbaring hoofdstuk elf worden „opgericht tot een banier” in hetzelfde „uur” waarin de zondagwet plaatsvindt, want zij worden opgericht bij de „grote aardbeving” van Openbaring hoofdstuk elf. De „grote aardbeving” verwoest het tiende deel van de stad, en de Verenigde Staten zijn de voornaamste koning van de „tien koningen”, evenals Frankrijk dat was, toen de „aardbeving” van de Franse Revolutie Frankrijk wegvaagde ter vervulling van Openbaring hoofdstuk elf.

De volmaakte vervulling van die aardbeving voltrekt zich aan het beest van de „aarde”, en de zondagswet in het koninkrijk van het beest van de aarde veroorzaakt een schudding. De volmaakte vervulling van de „aardbeving” van Openbaring elf is de zondagswet, wanneer het beest van de „aarde” wordt „geschud” en nationale afval wordt gevolgd door nationale ondergang. In dat uur worden de twee getuigen „opgeheven als een banier”. Zij „varen op naar de hemel in de wolken”, evenals Christus ten hemel voer voor de laatste maal. Zijn laatste woorden tot de discipelen, die een voorafbeelding zijn van Gods volk in de laatste dagen, dat eveneens als een banier ten hemel zal worden opgeheven, zijn opgetekend in het boek Handelingen.

En Hij zei tot hen: Het komt u niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft. Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u gekomen is; en gij zult Mijn getuigen zijn, zowel te Jeruzalem als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde. En nadat Hij deze dingen gesproken had, werd Hij, terwijl zij het zagen, opgenomen; en een wolk ontrok Hem aan hun ogen. Handelingen 1:7–9.

Zij die het „banier” zouden zijn, moeten zich afwenden van de toepassing van „tijden en gelegenheden”, indien zij de kracht van de Heilige Geest willen ontvangen om het werk van het „banier” te volbrengen.

Het “geheim” dat in hoofdstuk twee aan Daniël werd geopenbaard, is het geheim van de Openbaring van Jezus Christus die wordt ontsloten vlak voordat de genadetijd sluit. Dat “geheim” omvat “de verborgen geschiedenis” van de “Zeven Donderslagen”. Die geschiedenis is opgebouwd op het Hebreeuwse woord dat werd gevormd door de eerste, de dertiende en de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet samen te brengen. Wanneer die letters worden samengebracht, vormen zij het Hebreeuwse woord “waarheid”. Jezus is de “waarheid”, die ook de Eerste en de Laatste is. Die drie letters vertegenwoordigen de structuur van elke grote hervormingsbeweging, want zij vertegenwoordigen de eerste, de tweede en de derde engel. Zij vertegenwoordigen het drievoudige reinigingsproces dat in hoofdstuk twaalf door Daniël wordt weergegeven als “gelouterd, wit gemaakt en beproefd”. Dat drievoudige proces van beproeving en reiniging is gedurende meer dan twee decennia door Future for America uiteengezet, maar het is nu geïdentificeerd als de vertegenwoordiging van een “verborgen geschiedenis” binnen de heilige hervormingslijnen. Die “verborgen geschiedenis” is de volmaakte vervulling van de “Zeven Donderslagen” die tot nu toe verzegeld waren, vlak vóór het sluiten van de genadetijd.

Het is reeds lang begrepen dat de Zeven Donderslagen een „afbakening van gebeurtenissen die zich onder de boodschappen van de eerste en tweede engel voltrokken” vertegenwoordigen, en dat zij tevens „toekomstige gebeurtenissen vertegenwoordigen die in hun volgorde zouden worden

geopenbaard.” Nu is door de Openbaring van de „waarheid” onthuld dat de laatste drie wegmarkeringen van een hervormingslijn de „verborgen geschiedenis” van de Zeven Donderslagen zijn. Deze wegmarkeringen beginnen met de „eerste” teleurstelling en eindigen met de „laatste” teleurstelling. De middelste wegmarkering is de Middernachtsroep. De eerste teleurstelling markeert het begin van de „vertoeftijd”, die eindigt bij de Middernachtsroep. De boodschap van de Middernachtsroep eindigt bij „het oordeel”, waar de laatste teleurstelling wordt gemarkeerd.

De eerste teleurstelling in Daniël hoofdstuk twee was Daniëls besef dat hij onder een „doodsbesluit” was geplaatst. Vervolgens vroeg hij om „tijd”, waarmee het begin van de „vertoeftijd” werd gemarkeerd. Dat leidde tot zijn begrip van het „geheim”, dat de boodschap van de Middernachtsroep is, die vervolgens aan Nebukadnezar werd voorgelegd, opdat hij Daniëls boodschap zou kunnen „beoordelen”.

Nebukadnezars „oordeel” over de droom en de uitlegging die Daniël naar voren bracht, markeert het derde van de drie bakens die de „verborgen geschiedenis” van de Zeven Donderslagen vertegenwoordigen. Dat oordeel wordt ook opgepakt in Daniël hoofdstuk drie, dat het beginsel vertegenwoordigt dat in de boeken Daniël en Openbaring vast en nadrukkelijk wordt gehanteerd, namelijk het beginsel van „herhalen en uitbreiden”.

Wij zullen hoofdstuk drie in het volgende artikel behandelen, maar het is hier de moeite waard te onderkennen dat het oordeel van de derde waymark in hoofdstuk drie de laatste teleurstelling aanduidt, die werd getypeerd door de eerste teleurstelling. De „verborgen geschiedenis” van de zeven donderslagen duidt drie waymarks aan, beginnend en eindigend met een teleurstelling. In Daniël hoofdstuk twee wordt de eerste teleurstelling verbonden met een „doodsdecreet” van Nebukadnezar, en in hoofdstuk drie wordt de laatste teleurstelling verbonden met een ander „doodsdecreet” van Nebukadnezar.

De „verborgen geschiedenis” van de „twee getuigen”, die de beweging van Future for America vertegenwoordigen, stelt de teleurstelling van 18 juli 2020 voor. Toen begon de „vertoeftijd”, voorgesteld door „drieënhalve dag” in Openbaring hoofdstuk elf. Het ontwaken en de opstanding van hen die door het beest dat opsteeg uit „de afgrond” „op de straten” werden gedood, wordt in Gods profetisch Woord specifiek uiteengezet; maar op een eenvoudig niveau begrijpen de twee getuigen, wanneer zij ontwaken, het „geheim” dat in Daniël hoofdstuk twee wordt voorgesteld.

Dat „geheim” is de boodschap van de Middernachtsroep, die zij vervolgens verkondigen tot Daniël hoofdstuk drie, wanneer de spoedig komende zondagswet aanbreekt en de laatste teleurstelling plaatsvindt. De eerste teleurstelling werd ervaren door hen die als „Daniël” worden voorgesteld op 18 juli 2020. De laatste teleurstelling wordt ervaren door de leider van de „tien koningen”, namelijk de Verenigde Staten, wanneer nationale afval nationaal verderf door de islam inluidt.

In het volgende artikel zullen wij de samenvatting en conclusie van Daniël hoofdstuk twee voltooien.

„Satan heeft de wereld gevangen genomen. Hij heeft een afgodssabbat ingevoerd en daaraan ogenschijnlijk grote betekenis verleend. Hij heeft de hulde van de christelijke wereld aan de sabbat van de Heere onttrokken ten gunste van deze afgodssabbat. De wereld buigt zich voor een overlevering, een door mensen gemaakt gebod. Zoals Nebukadnezar zijn gouden beeld oprichtte op de vlakte van Dura en zich aldus verhief, zo verheft Satan zich in deze valse sabbat, waarvoor hij het livrei van de hemel heeft gestolen.” Review and Herald, 8 maart 1898.